

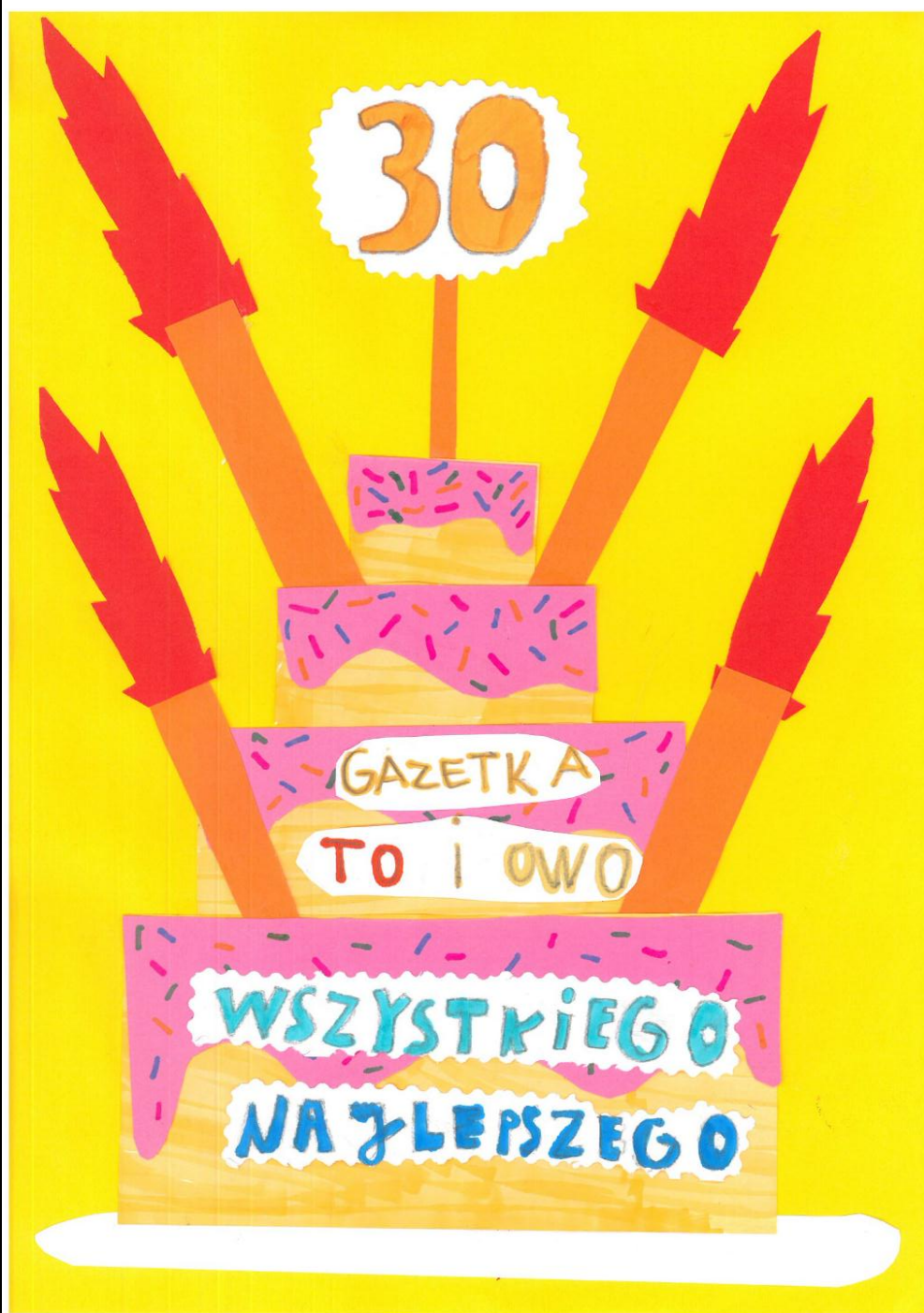
Dwumiesięcznik
uczniów Szkoły Podstawowej nr 6 w Rzeszowie

Styczeń - luty
2023

203

Ukazuje się od 1993 roku

www.sp6.resman.pl

**30 lat
minęło!**

Od czego?
Od wydania
pierwszego numeru
naszej gazetki!

1993 - 2023

Z okazji 30-lecia
szkolnej gazetki
„To i Owo”
serdecznie gratulujemy
i życzymy kolejnych
trzydziestu lat
działalności,
a potem jeszcze więcej!

Samorząd Uczniowski

Laurkę wykonała
Ania Latosińska, IIIb

Gościem tego numeru jest pani **Elżbieta Szara**, opiekunka dwumiesięcznika „To i Owo”.

- Dzień dobry, jak długo jest pani opiekunem „To i Owo”?

- Trudno mi w to uwierzyć, ale już od trzydziestu lat dbam o to, aby nasz dwumiesięcznik systematycznie trafiał do uczniów naszej szkoły.

- Jak wyglądały początki gazetki?

- Na pomysł wydawania gazetki przez uczniów wpadł pan Tomasz Noworól, wówczas nauczyciel historii i wychowawca. Jako polonistka szybko podchwyciłam tę inicjatywę, zaaprobowala ją także ówczesna Dyrektorka Szkoły, pani Stanisława Sowa. Najważniejsze było jednak to, że pomysł wydawania własnej gazetki ogromnie spodobał się uczniom. Mieli mnóstwo pomysłów, chętnie pisali teksty, układali łamigłówki. Muszę w tym miejscu przypomnieć, że trzydzieści lat temu w szkole nie było komputerów, nikomu jeszcze nie śniło się o internecie. Nasi młodzi redaktorzy poświęcali wiele czasu na ręczne przepisywanie tekstów, które następnie przyklejali na kartce formatu A4, aby w ten sposób wypełnić całą stronę. Nie było możliwości powiększenia czy pomniejszenia artykułu. Uczniowie uzdolnieni plastycznie puste miejsca wypełniali rysunkami, stanowiącymi ilustracje do tekstów. Część tekstów przepisywałam na maszynie do pisania. Nasi uczniowie byli dumni ze swojej gazetki, nie brakowało chętnych do jej redagowania, dlatego „To i Owo” ukazywało się często, nawet co dwa, trzy tygodnie. Organizowaliśmy również wiele konkursów dla czytelników, często z atrakcyjnym nagrodami. Każdy kolejny numer gazetki rozchodził się wśród uczniów szkoły jak świeże bułeczki!

- Skąd wzięła się nazwa „To i Owo”?

- To również pomysł pana Tomasza Noworóla. Według mnie tytuł jest adekwatny do zawartości pisma, bo w gazetce do dzisiaj zamieszczamy wiadomości o wszystkim, czym żyje szkoła, o tym i owym. Przez jakiś czas funkcjonował nawet podtytuł: „To i Owo”, czyli co w szkole piszczy.

- Które wydarzenia z życia gazetki wspomina Pani najmilej?

- Myślę, że każdego, kto angażuje się w jakiś projekt, cieszą osiągnięte sukcesy. Bardzo miło wspominam chwile, kiedy nasi młodzi redaktorzy odbierali dyplomy i nagrody za pracę w gazetce. Nie będę tu przypominać tych sukcesów, bo możecie o nich przeczytać w tym jubileuszowym numerze. Niezwykłym i wzruszającym przeżyciem było dla mnie spotkanie zorganizowane z okazji dwudziestolecia „To i Owo”. Miło było ponownie zobaczyć się z uczniami, którzy tworzyli historię gazetki. Z przyjemnością słuchałam ich wspomnień, ale także wiadomości o tym, że świetnie radzą sobie w dorosłym życiu, skończyli wymarzone szkoły, pracują, założyli rodziny. To zawsze miłe, gdy uczniowie chętnie wracają do swej pierwszej szkoły i z sympatią wspominają spędzone tam lata.

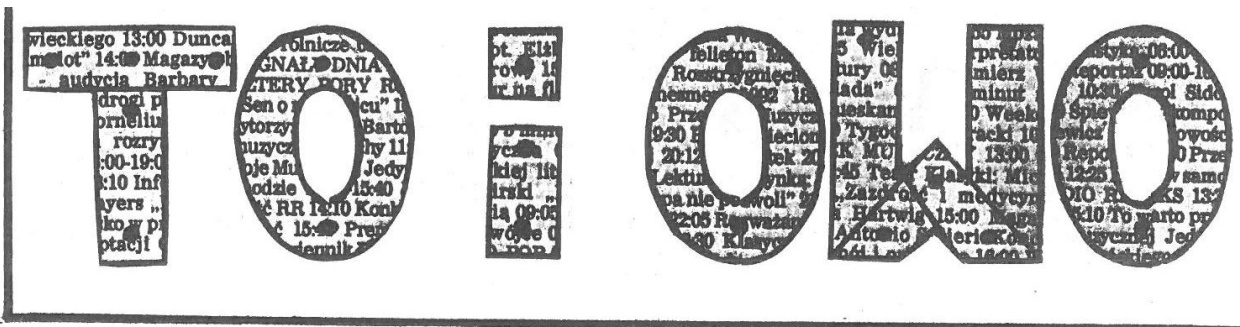
- A jak gazetka działa dzisiaj? Jak wygląda zaangażowanie uczniów?

- Świat idzie do przodu i wciąż pojawiają się nowe wynalazki, które ułatwiają życie. Wykorzystujemy je również w redagowaniu pisma. Dziś gazetka w całości składana jest elektronicznie za pomocą edytora tekstów. Wstawiamy rysunki, zdjęcia. Na pewno są jakieś bardziej profesjonalne programy do tworzenia gazety, ale ten obszar pozostawiam już moim następcom... Zmienił się także sposób dystrybucji dwumiesięcznika. Od czasu nauczania zdalnego gazetki już nie drukujemy i nie powielamy – dzięki temu oszczędzamy papier. Gotową gazetkę zamieszczam na stronie internetowej szkoły, gdzie każdy może ją czytać, pobrać i – jeśli chce - wydrukować. A jeśli chodzi o zaangażowanie uczniów, różnie z tym bywa. Często mam do czynienia z tzw. słomianym zapalem, czyli krótkotrwałą chęcią do działania. Na szczęście jest grupa uczniów, na których zaangażowanie zawsze mogę liczyć. W tym miejscu chciałabym zaprosić wszystkich, którzy jeszcze się nie zdecydowali ujawnić swych talentów literackich. Na pewno każdy ma jakieś hobby, opiszcie je! Podzielcie się swoją wiedzą z innymi. Miłośników nauk ścisłych zachęcam do tworzenia łamigłówek, humanistów – do pisania wierszy, opowiadań, sprawozdań, geografów – do opisania ciekawych miejsc, znawców sportu – do zamieszczania relacji z zawodów. Marzę o tym, aby powstała profesjonalna redakcja na czele z uczniem – redaktorem naczelnym – który zaprojektowałby strony gazetki i podzieliłby pracę wśród swoich koleżanek i kolegów. Przydałby się jeszcze ktoś odpowiedzialny za złożenie gazetki w całość w programie graficznym. Rola opiekuna sprowadzałaby się wówczas do spojrzenia na teksty, poprawienia ewentualnych błędów.

- Dziękujemy pani za te refleksje i życzymy spełnienia marzeń.

- Dziękuję Wam za tę sentymentalną podróż do lat 90. XX wieku. Trudno uwierzyć, że minęło już 30 lat!

Wywiad przygotowały: Gabriela Gieniec i Zuzanna Niżnik (VIIIa)

... czyli, co w szkole piszczy? 24. lutego 1993 r.

1

KOLEŻANKI I KOLEDZY !!!

Trzymacie w rękach pierwszy /mamy nadzieję, że nie ostatni!/ numer szkolnego pismka "TO I OWO". Gazetka powstała z inicjatywy kilku Waszych Koleżanek i Kolegów. Ale mamy ambicję stać się pismem WSZYSTKICH uczniów.

Dlatego zapraszamy Was do współpracy przy redagowaniu gazetki! Czekamy przede wszystkim na ciekawe, oryginalne, ale mądre!!/ pomysły, na ręce i głowy chętne do pracy. Może drzemie w Was nie odkryty jeszcze talent dziennikarski lub literacki? Spróbujcie swoich sił. Najtrudniejszy pierwszy krok!

REDAKCJA

Logel-Mogel

- W szkole został ogłoszony Konkurs Mitologiczny dla klas IV-VIII /finał w marcu/
- W ciągu pierwszych dwóch tygodni II semestru otrzymaliśmy: -45 ocen NDSK oraz -137 ocen BDB
- A teraz najważniejsza wiadomość: od 26 czerwca - Wakacje!!!

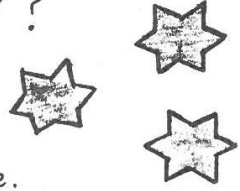

- Czy wiecie, że...
- budynek szkolny ma już 81 lat,
 - nauka w szkole w Zątku rozpoczęła się w 1927 r.,
 - obecnie w szkole uczy 13 nauczycieli i 2 księży,
 - do szkoły uczęszcza 135 uczniów,
 - do obwodu szkolnego w Zątku należy 178 dzieci,
 - najstarszymi uczniami są Krzyżkowic: Biatek i Jasieński z VIII kl.,
 - wielu uczniów nie zmienia obuwia w szkole /szczególnie chłopcy z VIII kl./
 - w klasach IV-VIII jest 39 dziewcząt i 29 chłopców,
 - ani jednego dnia nauki w I półroczu nie opuścili: Anżelika Dulig - kl. IV, Aneta Leško - kl. VI, Bernadetta Leško - kl. VIII, Rafał Sarocki - kl. VIII
- c.d.n.

CO MÓWIĄ GWIAZDY?

RYBY

Istoty sympatyczne i łagodne. Rok 1993 będzie dla Was udany pod względem finansowym. W sprawach zawodowych i rodzinnych miła stabilizacja. Kiosma może być niebezpieczna dla Waszego zdrowia. Bądźcie więc ostrożni! Mówią, że ryby głosu nie mają, ale to nieprawda: ich śpiew jest upajający. Sprawy rodzinne nie zawsze są w porządku, ponieważ ryby są bardzo ponętne, żądne wiedzy. Ich dobrymi cechami są natomiast: wroćliwość, dobroć, inteligencja.

Beata Panek

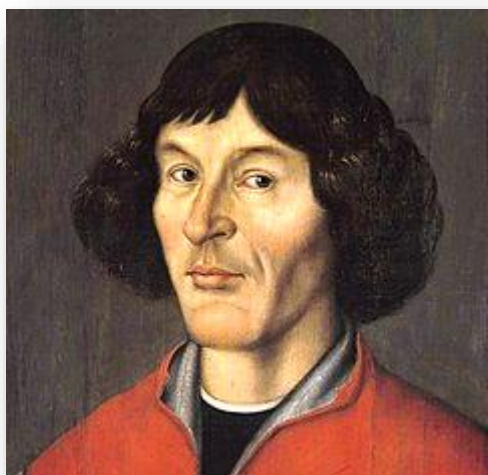
-szk. Podst. - ZĄTĘŻE - GAZETKA S.U.

Pierwsza strona 1. numeru gazetki „To i Owo” – 24 lutego 1993 r.

Trochę historii...

- Pierwszy numer gazetki „To i Owo” ukazał się 24 lutego 1993 roku. Opiekunami redakcji zostali: pani Elżbieta Szara i pan Tomasz Noworól.
- Nasza gazetka zdobyła wyróżnienie w I Wojewódzkim Konkursie Gazet Szkolnych, zorganizowanym przez Kuratorium Oświaty w Rzeszowie w roku szkolnym 1994/95.
- Wyróżnienie dla „To i Owo” w konkursie zorganizowanym przez Sanepid i Kuratorium Oświaty w Rzeszowie na najciekawszą gazetkę poświęconą problematyce HIV/AIDS w roku szkolnym 1994/1995.
- 26 kwietnia 1995 roku w Rzeszowie odbyły się warsztaty dziennikarskie pt. „Makietowanie gazety”. Wzięli w nich udział redaktorzy gazetki „To i Owo”: Aneta Leško, Agnieszka Bałchan i Barbara Bereś.
- 31 maja 1995 roku w Bibliotece Miejskiej w Łańcucie podsumowano konkurs pt. „Rodzina, o jakiej marzę”, zorganizowany przez Archidiecezję Przemyską. Pierwsze miejsce w konkursie literackim zajął Krzysztof Kaczka z zespołem redakcyjnym „To i Owo”.
- 7 czerwca 1995 roku z okazji wydania 25. numeru gazetki „To i Owo” odbyło się spotkanie byłych i obecnych redaktorów pisemka.
- Gazetka „To i Owo” zajęła 3. miejsce w drugiej edycji konkursu na gazetkę o tematyce HIV/AIDS - 24 kwietnia 1996 roku.
- Współpracowaliśmy z redakcjami innych szkolnych gazetek - „Przeglądamy szkolne łamy”.
- Największym sukcesem gazetki było zajęcie II miejsca i zdobycie „Srebrnej Stopki” w II edycji Konkursu Gazet Szkolnych w roku szkolnym 1995/96. W nagrodę otrzymaliśmy elektroniczną maszynę do pisania i aparat fotograficzny. W imieniu młodych redaktorów nagrody odebrali Wiktoria Drzewicka i Piotr Leško.
- 10 kwietnia 1998 roku redaktorzy gazetki „TO i OWO” mieli okazję poznać pracę dziennikarzy radiowych podczas odwiedzin w „Radiu Rzeszów”.
- W lutym 1998 roku obchodziliśmy jubileusz pięciolecia gazety. Z tej okazji odbyło się spotkanie byłych i obecnych redaktorów pisemka, a podczas dyskoteki zorganizowano konkurs „Co wiesz o gazecie TO i OWO?”.
- 18 marca 1998 redaktorzy gazetki „To i Owo” zwiedzili Rzeszowskie Zakłady Graficzne.
- W listopadzie 1998 roku wydano specjalny numer gazetki, który wziął udział w konkursie pt. „Jestem sobą, wybieram wolność”, zorganizowanym przez Gminny Ośrodek Kultury w Krasnem. Agnieszka Pelc i Ewelina Smereczyńska zdobyły indywidualne nagrody za prace literackie zamieszczone na łamach „To i Owo”.
- 12 maja 1999 roku redaktorzy szkolnej gazetki „TO i OWO” odwiedzili redakcję dziennika „Super Nowości”.
- W marcu 2000 roku ukazało się specjalne wydanie „TO i OWO”, tym razem w całości poświęcone Wielkiemu Jubileuszowi 2000 roku. Gazetka wygrała szkolny finał konkursu „Znaczenie 2000 lat chrześcijaństwa w historii i kulturze narodu polskiego”.
- W lutym 2013 roku minęło 20 lat od ukazania się pierwszego numeru gazetki szkolnej „To i Owo”.
- 21 marca 2013 roku odbyło się jubileuszowe spotkanie redaktorów gazetki „To i Owo”.
- Nasz dwumiesięcznik wydawany był nawet podczas pandemii koronawirusa. Gazetkę redagowano zdalnie dzięki dostępowi wszystkich uczniów do platformy Office 365.
- 189. numer gazetki (marzec-kwiecień 2020) był pierwszym numerem w wersji kolorowej.
- Gazetka „To i Owo” od kilku lat jest wydawana w wersji elektronicznej i zamieszczana na stronie internetowej naszej szkoły
- W czerwcu 2022 roku ukazał się 200. numer naszego pisma.
- Obecnie „TO i OWO” jest dwumiesięcznikiem, redagowanym przez uczniów ze wszystkich klas.
- W lutym 2023 roku mija **30 lat** od wydania pierwszego numeru „To i Owo”.

2023 – ROK MIKOŁAJA KOPERNIKA

MIKOŁAJ KOPERNIK, CZŁOWIEK KTÓRY SIĘGNAŁ GWIAZD

Rok 2023 jest powiązany z 550. rocznicą urodzin Kopernika, a także z 480. rocznicą jego śmierci.

Mikołaj Kopernik urodził się 19 lutego 1473 roku w Toruniu. Jego rodzicami byli Barbara i Mikołaj. Ojciec był kupcem, a matka pochodziła z zamożnej rodziny. Kopernik miał troje rodzeństwa: Andrzeja, Barbarę i Katarzynę.

Młody Kopernik najpierw uczył się w szkole parafialnej, a potem studiował w Akademii Krakowskiej na wydziale nauk wyzwolonych. Następnie studiował medycynę w Padwie i prawo w Ferrarze.

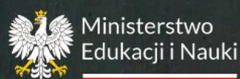
Przez trzydzieści sześć lat pracował nad udowodnieniem, że to Ziemia kręci się wokół Słońca. Był człowiekiem licznych talentów, zajmował się matematyką, astronomią, medycyną, prawem i ekonomią. Kierował obroną Olsztyna, dzięki swej mądrości i zaradności nie oddał Krzyżakom miasta.

Kopernik badał niebo:

- kwadrantem- przyrządem do wyznaczanie położenia gwiazd i planet,
- zegarem słonecznym,
- triquetrum- to przecinające się ramiona przyłączone do pionowej listwy, które tworzyły trójkąt. Kopernik mierzył nim wysokości ciał niebieskich.

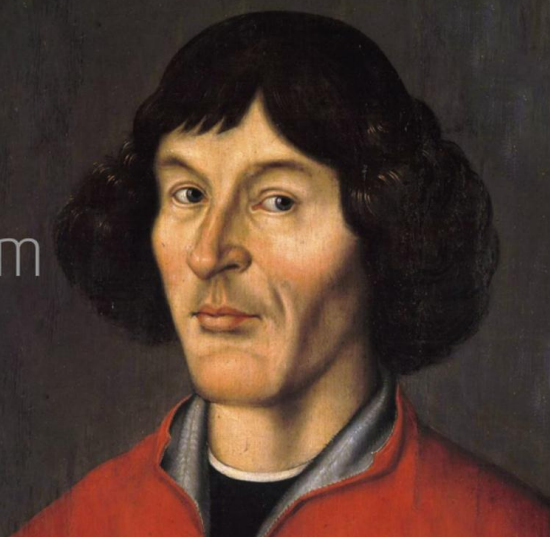
Dzieło Kopernika „O obrotach sfer niebieskich” ponad 200 lat było na „czarnej” liście ksiąg zakazanych przez Kościół. Dopiero w połowie XIX wieku, 300 lat po śmierci astronoma, jego dzieło ukazało się w języku polskim.

Amelia Zagórska, Va

Ministerstwo
Edukacji i Nauki

Senat ustanowił 2023 Rokiem
Mikołaja Kopernika

Jubileuszowy medal dla gazetki „To i Owo”

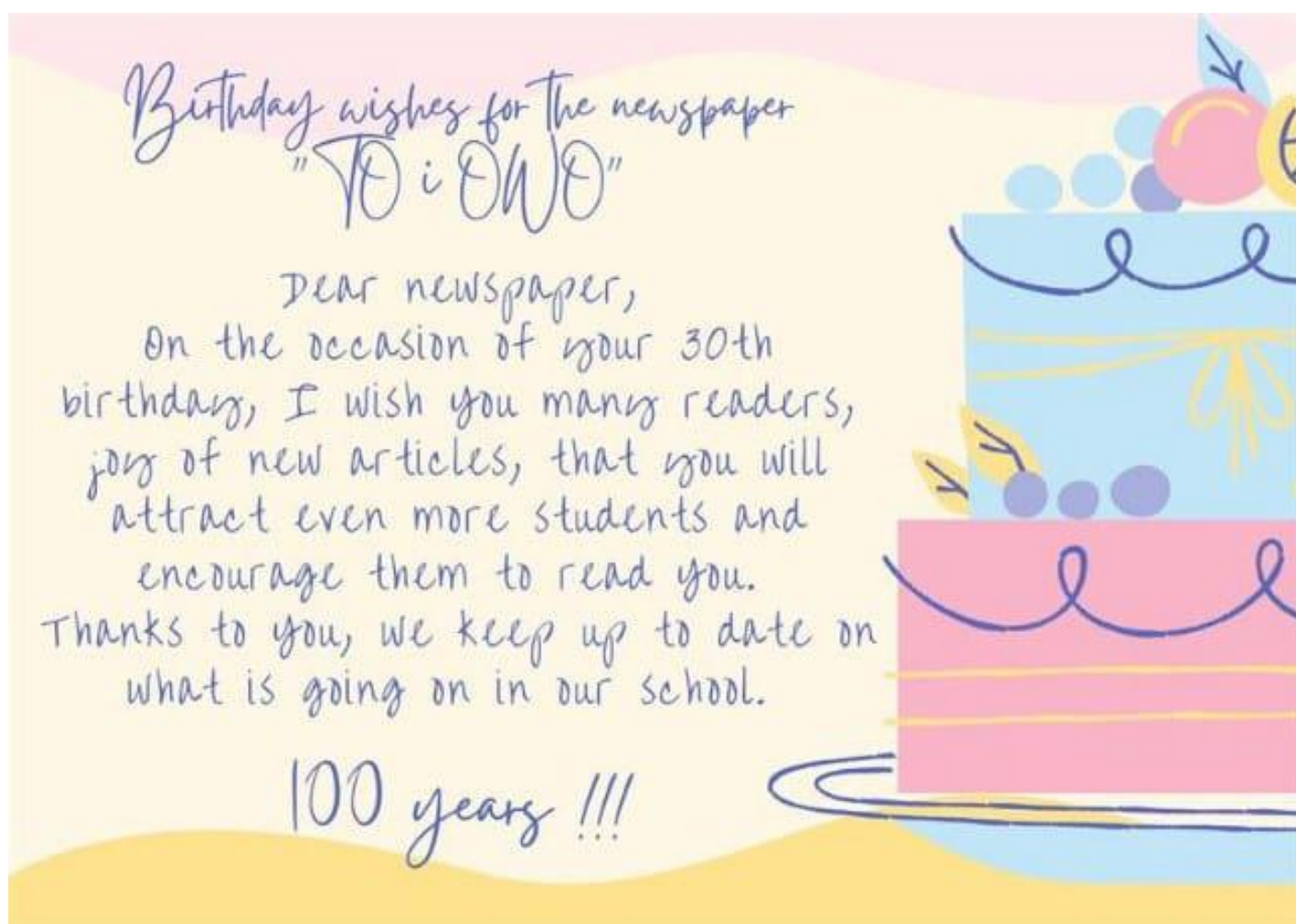
Uczniowie klasy IIa, pod kierunkiem pani Karoliny Bulandy, zaprojektowali okolicznościowy medal z okazji naszego trzydziestolecia. Następnie medal został wydrukowany w drukarce 3D w naszej pracowni informatycznej.

Ta piękna pamiątka została przekazana pani Elżbiecie Szarej, która od trzydziestu lat opiekuje się gazetką. Medal można będzie podziwiać w szkolnej bibliotece.

Serdecznie dziękujemy klasie IIa oraz jej Wychowawczyni za ten wspaniały prezent!!!

Jubileuszowa walentynka dla gazetki „To i Owo”

Wykonała Daria Konefał, VIIIa

Mój, twój, nasz Rzeszów...

Rzeszowscy powstańcy styczniowi

22 stycznia tego roku minęło 160 lat od wybuchu powstania styczniowego – jednego z największych zrywów niepodległościowych Polaków w XIX wieku. Dlatego w tym numerze gazetki chcemy przekazać wam kilka informacji na temat tego ważnego wydarzenia.

Powstanie było patriotycznym zrywem Polaków oraz innych narodów – litewskiego, ukraińskiego i białoruskiego – przeciw rosyjskiemu zaborcy. W momencie wybuchu powstania na terenie zaboru rosyjskiego stacjonowało ok. 100 tysięcy dobrze uzbrojonych i wyszkolonych Rosjan, natomiast powstańców było ok. 6 tysięcy.

Mimo że Rzeszów znajdował się w zaborze austriackim, wielu rzeszowian przekroczyło granicę Galicji (zaboru austriackiego) i udało się do Królestwa Polskiego wesprzeć patriotyczny zryw. Wśród nich znajdowała się grupa 170 gimnazjalistów, z czego 120 dostało się do 1 pułku Żuawów Śmierci. Wielu z nich zapłaciło za swą miłość do Ojczyzny śmiercią lub wywózką na Syberię.

Przechodząc ulicą 3 Maja w naszym

mieście, być może zauważyliście tablicę pamiątkową poświęconą Marciniowi Maciejowskiemu Borelowskiemu, pseudonim „Lelewel”. Pisząc o powstaniu styczniowym, nie można pominąć tej postaci. Borelowski był pułkownikiem wojsk powstańczych oraz naczelnikiem wojskowym województwa podlaskiego i lubelskiego. Dowodził oddziałami powstańczymi w bitwach pod Chruśliną, Różą i Panasówką. Poległ pod Batorzem, gdzie dominujące wojska rosyjskie rozbiły jego oddział.

A jakie są jego związki z Rzeszowem? Otóż kilka lat przed powstaniem Borelowski postanowił tu zamieszkać, był cenionym rzemieślnikiem. Wykonał wiele prac blacharskich, lecz jedyną istniejącą do dziś pracą wykonaną przez Marcina Borelowskiego jest kopuła wieży kościoła farnego z blaszaną postacią Michała Anioła.

Pamięć powstańców styczniowych rzeszowianie uczcili pomnikiem na Starym Cmentarzu przy ulicy Targowej, znajdującym się w głównej alei na miejscu zbiorowej mogiły powstańców zmarłych w rzeszowskim szpitalu. Obelisk stał się miejscem upamiętniającym bohaterską walkę naszych rodaków na polach bitewnych Królestwa Polskiego w 1863 i 1864 roku.

Groby powstańców styczniowych na Starym Cmentarzu w Rzeszowie

Tekst: Franciszek Urban, Szymon Ulman, Dariusz Prusak, Va

Zdjęcia wykonała pani Monika Grędziak

Pomnik ku czci poległych za Ojczyznę Powstańców Styczniowych na Starym Cmentarzu, fot. Tadeusz Poźniak
Zdjęcie pobrane z Serwisu informacyjnego Urzędu Miasta Rzeszowa

Kącik religijny

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Minęło 30 lat od powstania dwumiesięcznika „To i Owo”. Polećmy w naszych modlitwach wszystkich tych, którzy przyczynili się do jego powstania i tych, którzy obecnie tworzą naszą gazetkę szkolną. W szczególności prosimy Dobrego Boga o potrzebne łaski i dużo zdrowia dla Pani Elżbiety, która od samego początku opiekuje się i troszczy o rozwój naszego wspólnego dzieła.

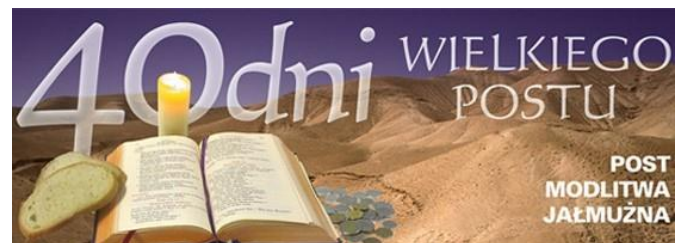
„Zdrowaś Maryjo ...”

Nie tak szybko - Wielki Post

Obecnie zarówno dorosłym jak i dzieciom ciągle brakuje czasu. W tym zabieganiu łatwo przeoczyć to, co jest najważniejsze, czyli drogę do wiecznego szczęścia.

Wielki Post rozpoczyna się od Środy Popielcowej i trwa przez 40 dni do Wielkiego Czwartku. W Wielkim Poście mamy dobrą okazję do porzucenia niewłaściwej drogi i wejścia na drogę prowadzącą do Boga. Pomaga nam w tym m.in. udział w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali. Pamiętajmy o podjęciu postanowień wielkopostnych. W tym szczególnym czasie nie zapominajmy o wykonywaniu uczynków miłosierdzia. Pamiętajmy o modlitwie, poście i jałmużnie wg słów Jezusa:

- „**Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie**” (Łk 22,46) **MODLITWA!**,
- „**Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych**” (Mt 4,4b) **POST!**,
- „**Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie**” (Mt 6, 3-4) **JAŁMUŻNA!**.

Zamiast robić coś złego 😡 - zrób coś dobrego! 😊

Warto przeczytać!

Klasa III b w tym roku szkolnym realizuje projekt pt. „Czytam i opisuję”, przygotowany przez panią Małgorzatę Górkę. Uczniowie prowadzą zeszyty, w których przedstawiają przeczytane przez siebie książki. W tym numerze gazetki zamieszczamy prace Dominika Szczerby. Możecie też przeczytać recenzję lektury „Zaczarowana zagroda”, napisaną przez Olę Muchę z II b.

Przeczytałem książkę Alfreda Szklarskiego pt. „**Tomek w tarapatach**”. Bohaterem utworu jest chłopiec o imieniu Tomek, który mieszkał w Nowym Jorku.

Tomek chciał popłynąć do Polski. W tajemnicy przed rodzicami zakradł się do portu i wypłynął w rejs. Ukrył się w kajucie pana Browna. Okazało się, że statek dopłynął do Afryki. Pan Brown odkrył obecność chłopca dopiero wtedy, gdy statek już odpłynął z Ameryki, dlatego pozwolił mu na udział w zaplanowanej wyprawie. Tomek w Afryce brał udział w polowaniach, obserwował dzikie zwierzęta i fotografował je. Poznał różne żyjące tam plemiona.

Książka bardzo mi się podobała. Dzięki niej dowiedziałem się dużo o Afryce.

Chcę wszystkich zachęcić do przeczytania książki Lotty Olsson pt. „**Dziwne zwierzęta**”. Głównymi bohaterami są mrówkojad i orzesznica.

Pewnego dnia mrówkojad wybrał się w odwiedziny do orzesznicy i spytał, czy jest dziwny. Orzesznica odpowiedziała, że trochę tak. Wtedy mrówkojadowi zrobiło się bardzo przykro. Jednak po namyśle stwierdził, że fajnie byłoby być najdziwniejszym zwierzęciem na świecie. Bohaterowie postanowili zorganizować konkurs na najdziwniejsze zwierzę. Do rywalizacji zgłosiło się wiele zwierząt. Każde chciało udowodnić, że jest najdziwniejsze.

Mrówkojad i orzesznica nie mogli się zdecydować, kto ma wygrać. Wszystkie zwierzęta miały w sobie coś dziwnego. Dlatego organizatorzy postanowili, że wygrają wszyscy! Ta książka bardzo mi się podobała.

Dominik Szczerba, IIIa

rys. Emilia Krośniak, IIa

Ostatnio przeczytałam książkę pt. „**Zaczarowana zagroda**”, której autorami są Alina i Czesław Centkiewiczowie. Akcja toczy się na antarktycznej stacji badawczej imienia profesora Dobrowolskiego. Książka ta opowiada o pingwinach Adeli i badaczach, którzy chcieli je oznaczyć obrączkami, żeby poznać trasy ich zimowych wędrówek. Polarnicy zaganiali zwierzęta do lodowej zagrody, jednak jakimś cudem ptaki z niej uciekały, mimo że zagroda nie była dziurawa. Pingwiny okazały się bardzo sprytnie i mądre. Wyróżniał się spośród nich jeden z łątką w kształcie krawata. Badacze nazwali go Elegancikiem. W końcu uczonym udało się zaobrączkować ptaki i śledzić trasy ich wędrówek. Pingwiny wracały w to samo miejsce, gdy tylko zrobiło się cieplej.

Książka ta jest naprawdę bardzo ciekawa. Szybko się ją czyta i można się dowiedzieć wielu ciekawych informacji o niezwykłych ptakach, jakimi są pingwiny.

Aleksandra Mucha, IIb

rys. Aleksandra Mrozowicz, IIa

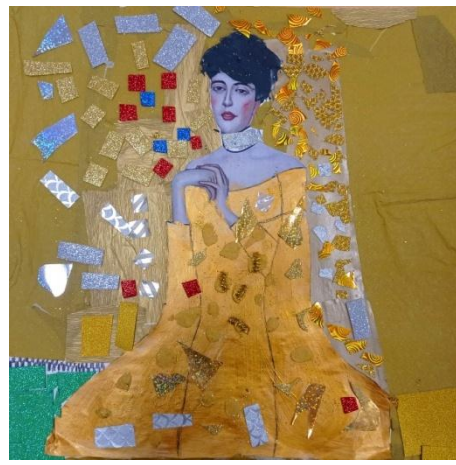
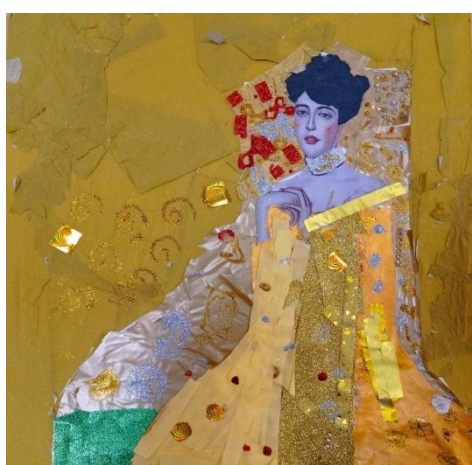
Nie taka sztuka straszna, jak ją malują

Jak już na pewno wiecie, klasa IIa realizuje zajęcia w ramach innowacji pedagogicznej „Nie taka sztuka straszna, jak ją malują”. Naszym ostatnim bohaterem był znany na całym świecie malarz **Gustav Klimt**. Jak zawsze cykl zajęć rozpoczęliśmy od zapoznania się z sylwetką naszego artysty i chętnie podzieliliśmy się z Wami garścią informacji na jego temat:

- Klimt to austriacki malarz pochodzący z licznej rodziny. Już jako kilkuletni chłopiec wykazywał talent artystyczny, dlatego rodzice postanowili zapisać go do Szkoły Rzemiosła Artystycznego, gdzie mógł się kształcić i rozwijać swoje pasje.
- Gustav Klimt kochał kobiety, które często były jego natchnieniem i bohaterkami prac artystycznych.
- Z prac Gustava Klimta wręcz „wylewają się” bogate zdobienia, szczegóły i detale, co w świecie sztuki określa się mianem *horror vacui* – lęku przed pustką. Przypatrując się dziełom Gustava Klimta, z łatwością zauważymy, że każdy najmniejszy fragment tworzonych przez niego płócien jest wypełniony.

Po zapoznaniu się z sylwetką artysty, uczniowie klasy IIa przeszli do działań artystycznych – tworzenia własnej interpretacji jednego z najslawniejszych obrazów Gustava Klimta – „Złotej Adeli”. Jest to zarazem jedno z najdroższych dzieł sztuki malarskiej na całym świecie!

Drugoklasiści tworzyli swoje projekty, współpracując z niewielkich grupach. Jak widać, współpraca przyniosła wręcz oszałamiające efekty.

WIRTUALNA GALERIA PRAC UCZNIOWSKICH

Karnawał, zapusty – okres zimowych balów, maskarad, pochodów i zabaw. Rozpoczyna się najczęściej w dniu Trzech Króli, a kończy we wtorek przed Środą Popielcową, która oznacza początek wielkiego postu i oczekiwania na Wielkanoc.

Stroje i maski na karnawał w wykonaniu uczniów klas IV – VII

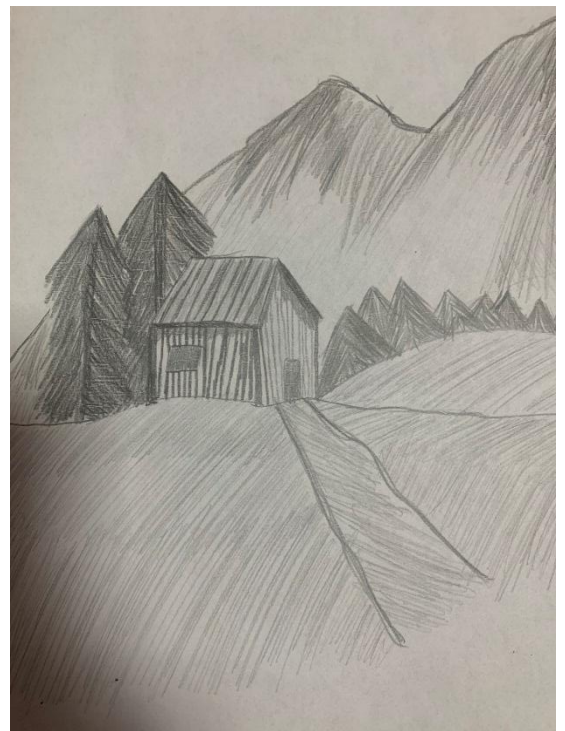
Walog, z fr. valeur, z późnołac. valor, od łac. valeo jestem silny, zdrowy – **zróżnicowane natężenie tonu barwy lub stopnia jasności barwy w malarstwie i grafice.**

Dariusz Prusak kl. Va

Dominika Mazurek kl. VI a

Nikola Golonka kl. VII a

Walentynka dla szkolnej gazetki TO i OWO

Aleksandra Bielak kl. IV b

Aleksandra Trela kl. IV b

Daria Kowalska kl. VIIa

Dawid Kowalski kl. VIIa

Aleksandra Trela kl. IVb

Alicja Motowidełko kl. IVb

Filip Latosiński kl. VIa

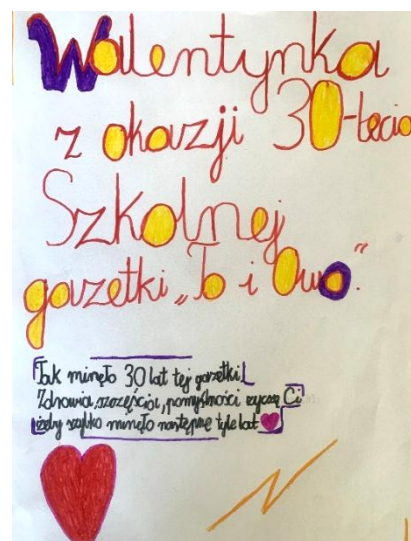
Małgorzata Miąsik kl. VIa

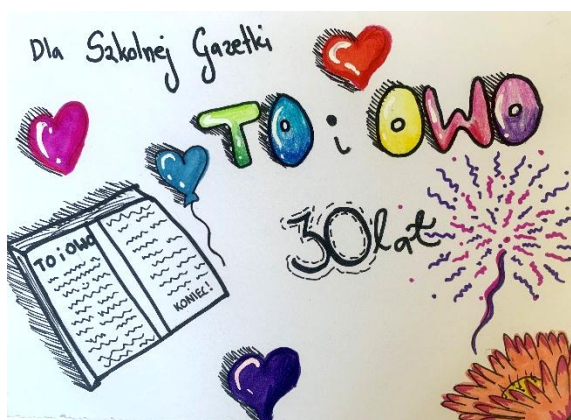
Julia Gawdziś kl. IVb

Julita Błahuta kl. IVb

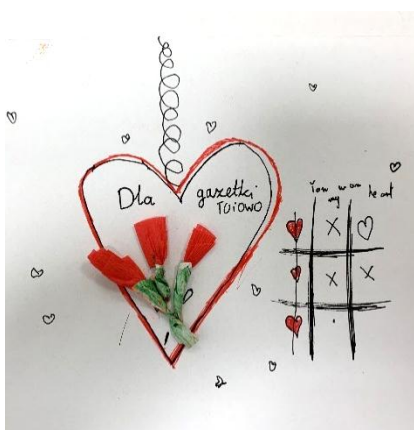
Wiktor Kowalczyk kl. IVb

Julia Rębisz kl. IVa

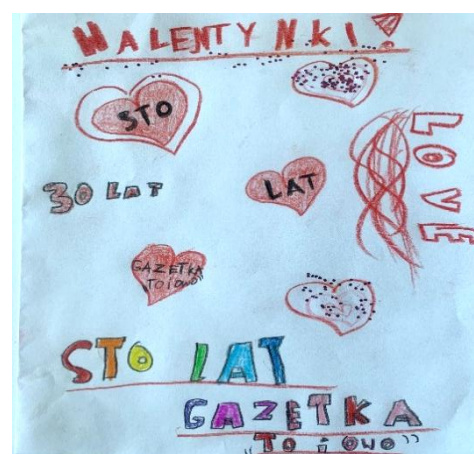
Julia Tadla kl. IVa

Karolina Klimowicz kl. Vb

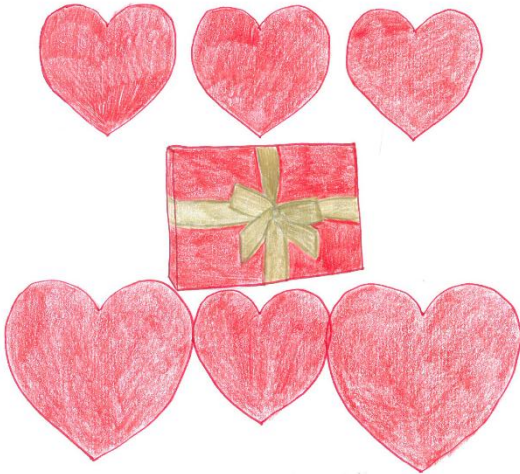
Oskar Pałasz kl. VIb

Oliwia Węglowska kl. IVb

VALENTINE'S DAY

Happy Valentine's
Day My Dear Friends.
Wishing you all lots of love,
Life would be so empty without
you all!

Walentynki
przygotowali:
Lilianna
i Zuzanna Pilch,
Ola Mucha,
Piotr Orzech

Little red hearts are meant to say,
I'm thinking of you on Valentine's Day
I like being friends with you,
to laugh and play.
Thanks for your friendship
on this Valentine's Day!

17 lutego - Dzień Kota

*Koty, kotki, kiciusie
wszystkie są milusie.
Mają mięciutkie futerka,
każdy oczkami wąskimi zerkają!*

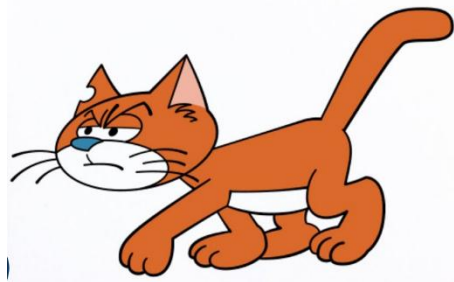
Koty to udomowiony gatunek ssaka z rzędu drapieżnych, z rodziny kotowatych. Dzisiaj są najczęściej wybieranymi zwierzętami domowymi. Żyją od dwunastu do dziewiętnastu lat. Najdłużej żyjący kot miał aż 36 lat. Z kolei najmniejszy żyjący kot ma tylko 7 cm wysokości i 19 cm długości.

Ważnymi częściami ciała kotów są ogon, uszy, oczy, nos, zęby i pazurki. Ogon – to skarb każdego kota. Za jego pomocą kot daje nam znać, czy jest szczęśliwy czy nie. Gdy rytmicznie i delikatnie porusza końcówką ogona, to znak, że jest zadowolony, ale kiedy ogon rusza się energicznie, znaczy to, że kotu coś mu się nie podoba. Podobnie z ułożenia uszu możemy odczytać uczucia kotka. Gdy są podniesione, świadczą o dobrym samopoczuciu, a pochylone lub zwrócone do tyłu wyrażają niezadowolenie. Uszy kota trzeba często czyścić. Kocie oczy też wymagają delikatnego przemywania płynem fizjologicznym lub przegotowaną, ciepłą wodą. Jeśli coś złego dzieje się z oczami kota, trzeba zwrócić się o pomoc do weterynarza. Nosek kota również powinien być przemywany przegotowaną wodą. Należy zwracać uwagę na zęby naszego pupila. Kot ma białe zęby, cienkie jak igielki, w razie potrzeby można je leczyć. Pazurki kotka można przycinać. Jeśli nasz kotek wychodzi na zewnątrz, to taki zabieg nie jest konieczny.

Wyróżniamy cztery rasy kotów: długowłose, półdługowłose, krótkowłose, syjamskie. Koty są mięsożerne, dlatego pamiętajmy o odpowiednim pożywieniu. Kotki lubią się bawić i potrzebują dużo ruchu. Kiedy decydujemy się na kotka, musimy mu zapewnić dobre warunki, a pomogą nam w tym: kuweta, żwirek, drapak, miseczki, zabawki, transporter. Każdy kotek wymaga pielęgnacji. Kąpiele nie są ulubionym zabiegiem kotów, ale czesanie wszystkie koty lubią.

Koty są bohaterami wielu książek, najbardziej znane literackie koty to: Kot w Butach, kot Klakier, koty Filemon i Bonifacy.

Wiadomości i ciekawostki o kotkach przygotowała Emilia Salach, I Ib
Koty narysowały: Julia Zarzyczny, Emilia Radko, IIa

Wstrząs mózgu

21 lutego obchodzimy **Dzień Języka Ojczystego**. Sprawdź, czy znasz gramatykę języka polskiego i odczytaj sentencję Józefa Czechowicza, korzystając z poniższych wskazówek. Poszczególne elementy wpisz w kratki, a następnie zapisz całe hasło w wyznaczonym miejscu. Łamigłówka przygotowana została z myślą o uczniach klas siódmych i ósmych. **POWODZENIA!**

1	Mianownik zaimka, który w celowniku ma formę „komu”.	
2	Ta partykuła często rozpoczyna zdanie pytające.	
3	Rodzaj żeński zaimka „ten”.	
4	Ta głoska wymienia się na „g”, „z”, „ż”, „s”, „dz”.	
5	Ostatnia samogłoska w polskim alfabecie.	
6	Czasownik „jeść” w 3. osobie liczby pojedynczej, czas teraźniejszy	
7	Pierwsza głoska w wyrazie „wiedza”	
8	Druga samogłoska w słowie „królewski”.	
9	Sylaba akcentowana w wyrazie „kaloria”.	
10	Ostatnia litera w nazwie odmiennych części mowy.	
11	Pierwsza sylaba synonimu słowa „praca”.	
12	Bezdźwięczny odpowiednik głoski „d”.	
13	Partykuła przecząca.	

HASŁO:

W poniższych przysłowiach wpisz brakujące czasowniki z przeczeniem „nie”. Pamiętaj, że „nie” z czasownikami piszemy oddzielnie.

Gdzie kucharek sześć, tamco jeść.

..... wilka z lasu.

Jeśli na afisz.

..... dymu bez ognia.

..... palca między drzwi.

Z pustego i Salomon

Kto pyta,

..... róży bez kolców.

..... dnia przed zachodem słońca.

Na naukę nigdy za późno.

Kruk krukowi oka

..... hop, póki

..... tego złego, co by na dobre

Od przybytku głowa

..... drugiemu, co tobie niemiłe.

Bez pracy kołaczy.

Darowanemu koniowi się w zęby.

DWUMIESIĘCZNIK UCZNIÓW SZKOŁY PODSTAWOWEJ

NR 6 W RZESZOWIE

Numer 203. przygotowali: Gabriela Gieniec, Emilia Krośniak, Anna Latosińska, Milena Legenc, Aleksandra Mrozowicz, Aleksandra Mucha, Zuzanna Niżnik, Dariusz Prusak, Milena Ramska, Emilia Salach, Michalina Salach, Szymon Ulman, Franciszek Urban, Amelia Zagórska, Julia Zarzyczny.

Opiekun redakcji: Elżbieta Szara